

Що би я хотіла, щоб мої батьки знали

Ми запитала дорослих, які заїкаються щоб змусило їх почуватися впевненішими під час зростання.
Нижче приведенно те, чим вона поділилася.

ЩО МЕНШ КОРИСНО?

- Хвалити плавність мовлення. Натомість, хваліть зміст мовлення (наприклад "Ого! Це була смішна історія").
- Розмовляти за чи замість вашої дитини. Замість цього, дайте їм час та простір сказати свої слова самим.
- Нагадування їм використовувати мовні стратегії та техніки. Є час працювати на мовленнєм (якщо є бажання), і це не повинно відбуватися тоді, коли ваша дитина хоче говорити вільно, спонтанно та радісно.

ЯК Я МОЖУ ПІДТРИМАТИ СВОЮ ДИТИНУ?

- Слухати, що дитина розповідає, а не те як з'являються слова.
- Намагайтеся підтримувати звичайний зоровий контакт під час заїкання.
- Любіть та приймайте свою дитину якою вона є, незалежно від того, як вона розмовляє. Те як ви реагуєте, сильно вплине на її самооцінку та на те, як дитина сприймає своє заїкання.
- Заохочуйте свою дитину казати все, що вона хоче. Заохочуйте свою дитину, яка заїкається не уникати специфічних слів, чи інших стратегій які працюють над її заїканням, так як це робить мовлення важчим та створює страх.
- Задавайте запитання та говоріть із своєю дитиною про заїкання. Для них це може також бути чимось новим. Це допомагає створити культуру відкритості, тож вони можуть почуватися більш безпечніше розповідаючи про свої емоції.
- Знайдіть спільноту людей, які заїкаються, щоб ваша дитина відчувала підтримку і підтримуйте зв'язок з тими, хто розуміє заїкання. Ці зустрічі та активності часто фізичні, але іноді онлайн.
- Наприкінці дня слухайте свою дитину. В них є мрії, ідеї та розповіді. Цінуйте їх та розповідайте їм про це. Спілкування- це прекрасна річ!

